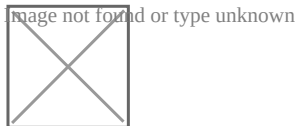

25 Οκτωβρίου 2017

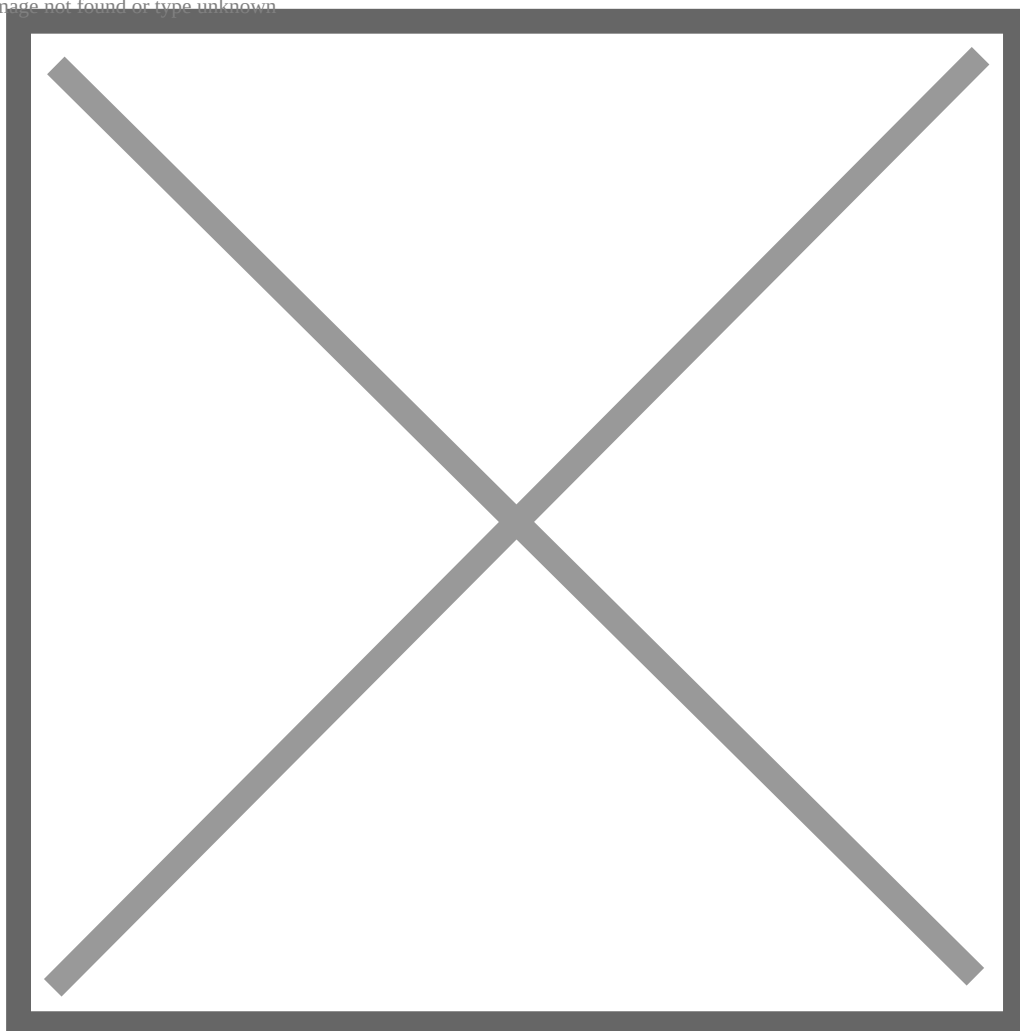
Ινδία - Νεπάλ - Θιβέτ (Μοναχός Ilie Bobaianu, Αγιογράφος)

/ [Πεμπτουσία](#)

Η ποικιλία των αντιλήψεων και των συμπεριφορών αναμιγνύεται με την εξωτική ομορφιά και τις κοινωνικές αντιθέσεις, καθώς βαδίζουμε από την Ινδία του 1,2 δισεκατομμυρίων ψυχών προς την «Στέγη του Κόσμου».

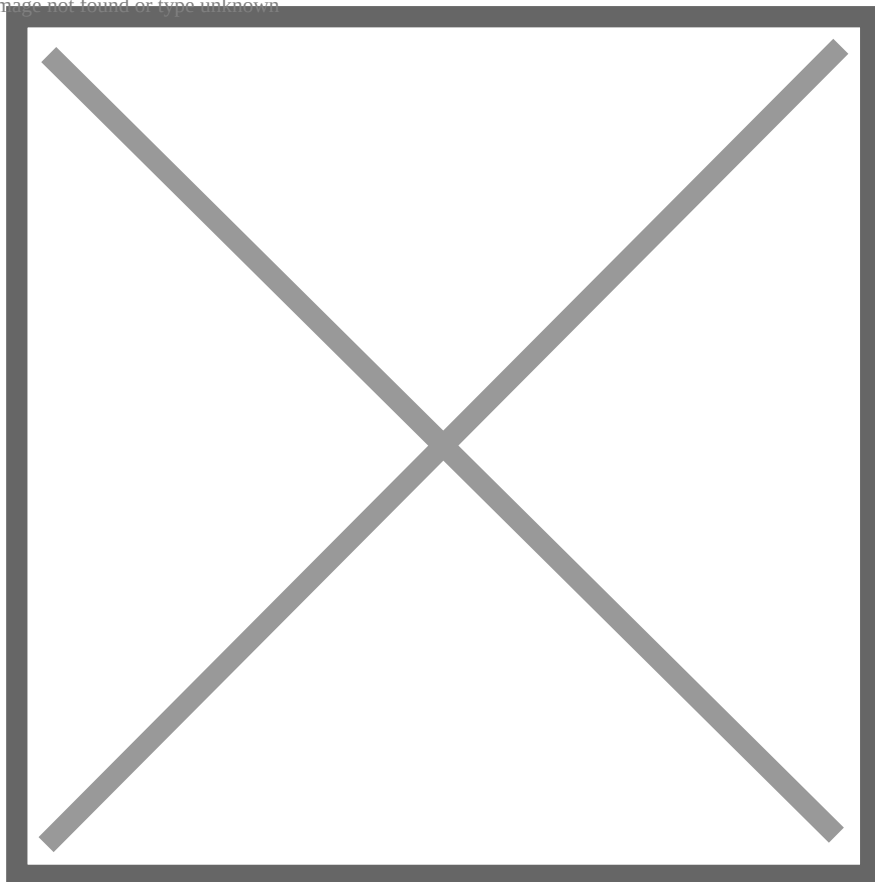
Image not found or type unknown

Έχει σφραγισθεί με μυστήριο, μαγεύει με τα εξωτικά της χρώματα, περιστοιχίζεται από απύθμενους ωκεανούς, τα ύψη της σπάζουν τα σύννεφα, ποτίζεται από τα νερά ενός ποταμού που ρέει σαν λάβα σέρνοντας μαζί του

ολόκληρη την ύπαρξη ενός έθνους του οποίου οι ρίζες χάνονται στο βάθος του χρόνου, και το όνομά της γοητεύει σαν άσμα των Σειρήνων: ΙΝΔΙΑ. Η πλούσια και ταλαίπωρη Ινδία. Ένας τόπος των έντονων αντιθέσεων.

Image not found or type unknown

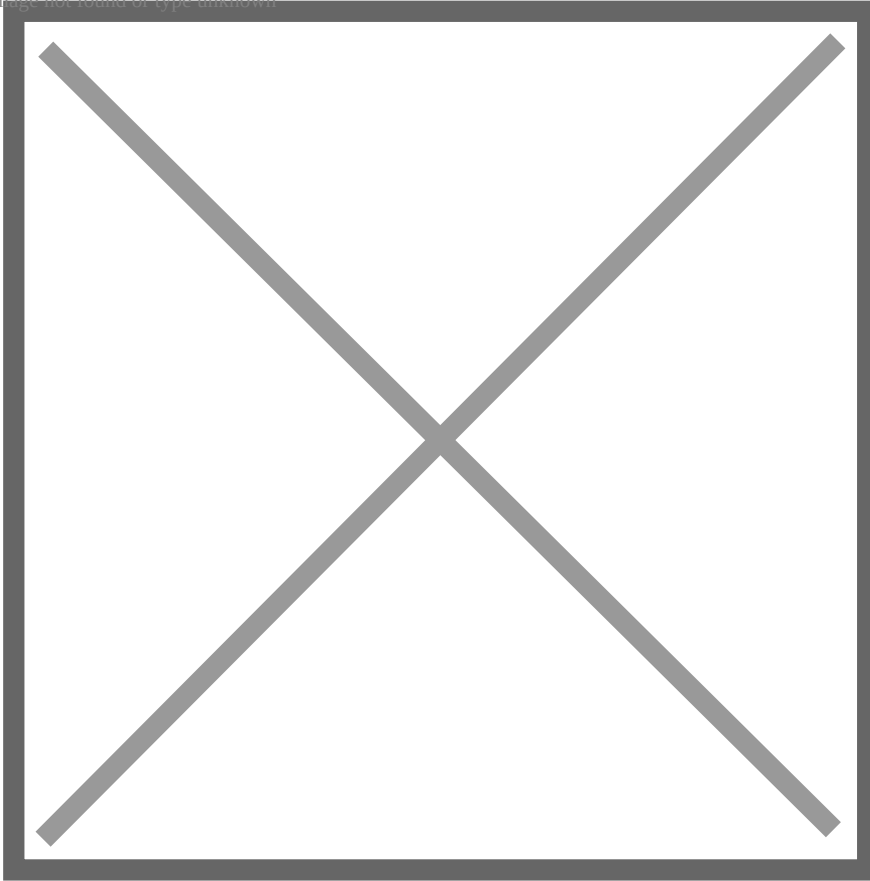
Από παλαιά είχα το ενδιαφέρον ως αγιογράφος για τις φυσικές χρωστικές σκονών της ζωγραφικής (κιννάβαρι, λαζουρίτη και άλλες), που συνήθως είναι φτιαγμένες από ημιπολύτιμους λίθους, και με τις οποίες οι αρχαίοι βυζαντινοί τεχνίτες ζωγράφιζαν τις εικόνες τους, αλλά και εντυπωσιαζόμουν από τον πλούτο του τεκμηριωμένου υλικού που υπάρχει για το διακοσμητικό και αρχιτεκτονικό στοιχείο που προσφέρει η Ανατολή. Έτσι εκμεταλλεύτηκα μία εξαιρετική ευκαιρία για εμένα ως ορθοδόξου μοναχού, για να κάνω μαζί με μια ομάδα γνωστών ένα ταξίδι με προορισμό κυρίως την Βόρεια Ινδία, και κατόπιν το Νεπάλ και το Θιβέτ.

Οδοιπορικό στην Β. Ινδία

Ξεκινώντας το Σάββατο 6 Οκτωβρίου από το Βουκουρέστι μετά από μία πτήση 17 ωρών με το αεροπλάνο, διανύοντας μία οροσειρά που φαινόταν ότι δεν θα τελειώσει ποτέ, φτάσαμε στο Δελχί. Αφού ξεμπερδέψαμε με τις τελωνειακές διαδικασίες, μετά το παραδοσιακό καλωσόρισμα «Swagat», φιλοξενηθήκαμε σε ένα ξενοδοχείο τεσσάρων αστέρων, μοντέρνο και πολυτελές, όπως όλα τα άλλα ξενοδοχεία για τους ξένους τουρίστες, τα οποία εκφράζουν την φανερή αντίθεση

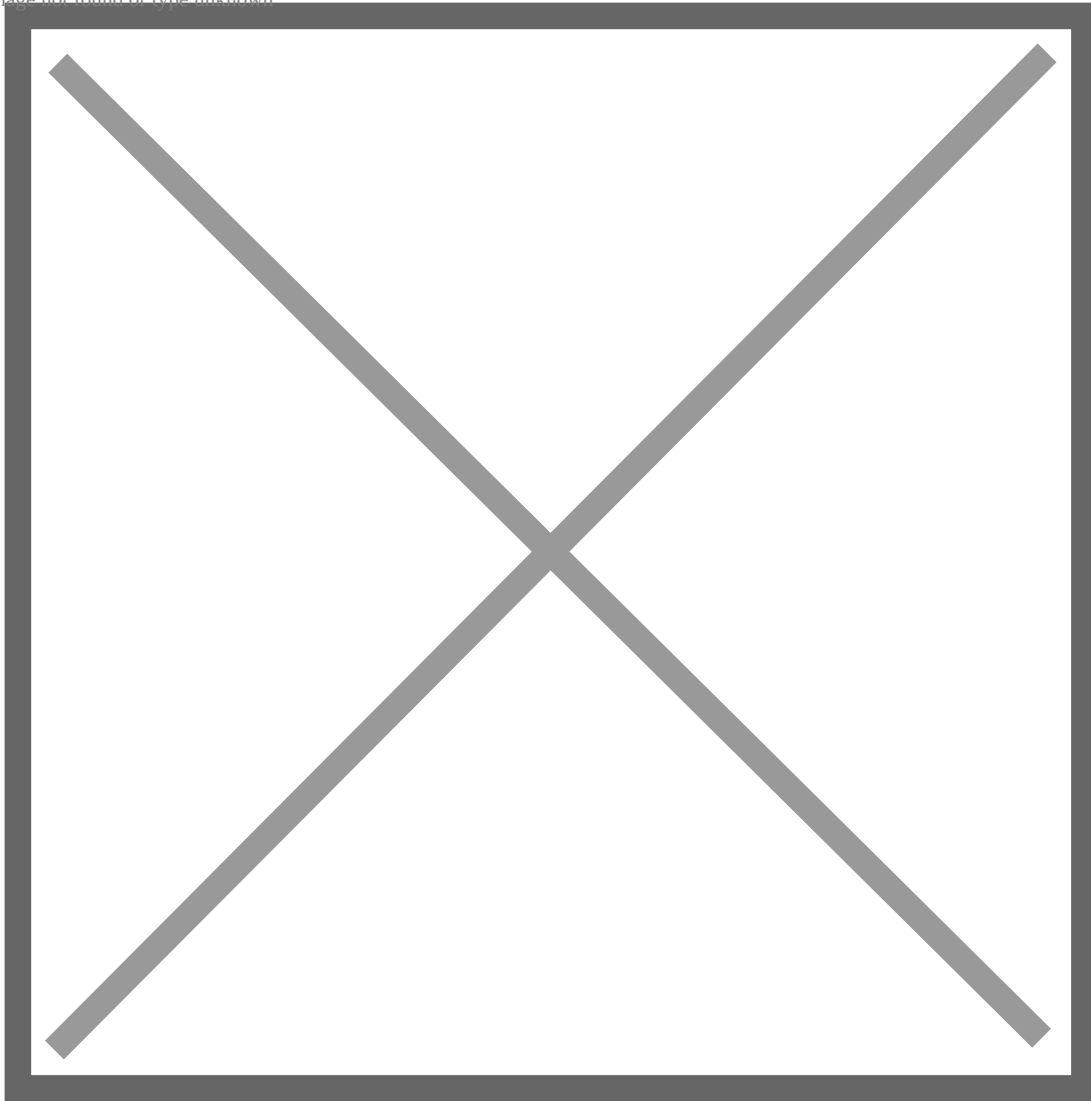
με την καθημερινή ζωή της πλειονότητας των εντοπίων. Το πρώτο πράγμα που αντιμετώπισα ήταν η τροπική ζέστη που πλημμύριζε όλους τους πόρους του σώματος και διαπερνούσε «άχρι μερισμού ψυχής τε και πνεύματος». Τέτοια ζέστη, που φέρνει μία μαλθακότητα και μειώνει την ενεργητικότητα και την ψυχική αντίσταση. Τελικά από την ζέστη αυτή γλυτώσαμε μόνο όταν φτάσαμε στα κατοικημένα ύψη των Ιμαλαίων.

Image not found or type unknown

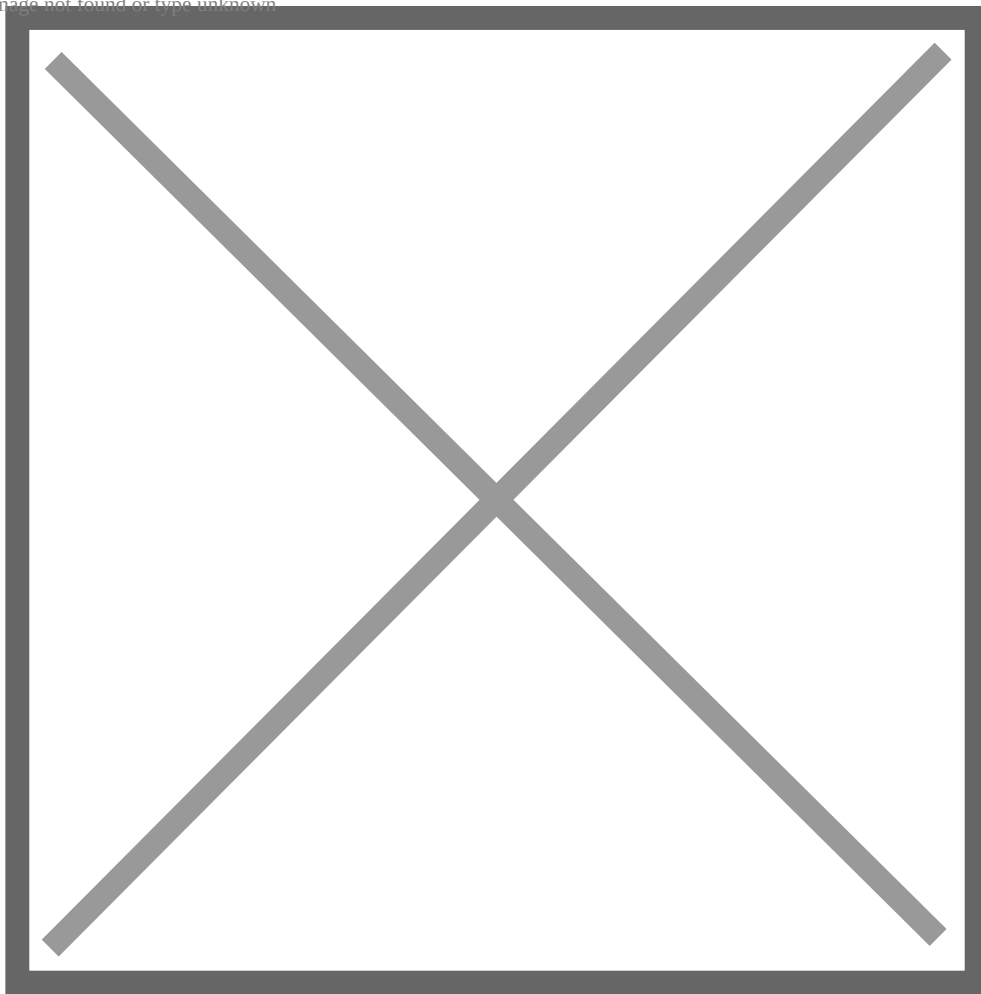
Την επόμενη ημέρα αρχίσαμε να «εξερευνούμε» τις περιοχές της Ινδίας, για την οποία οι ιστορικές μου γνώσεις περιορίζονταν σε αυτά που έβλεπα στις ταινίες. Έτσι σιγά σιγά ανοιγόταν μπροστά μου η πραγματική όψη της Ινδίας, που μέχρι τότε ήταν άγνωστη για μένα. Παντού με προϋπαντούσαν οι έντονες αντιθέσεις μεταξύ των μεγαλοπρεπών μνημείων του αριστοκρατικού παρελθόντος, των νέων συνοικιών των πλουσίων και των περιοχών που κτίστηκαν από τους Άγγλους αρχιτέκτονες –συμμετρικές, με φαρδιές λεωφόρους, περιποιημένα πάρκα, μοντέρνες έπαυλεις και σκιώδεις αλέες– και της υπερβολικής φτώχειας των απλών ανθρώπων με τους ατέλειωτους μαχαλάδες των περιφερειών.

Image not found or type unknown

Στο Δελχί είδαμε το μνημείο του Μαχάτμα Γκάντι και το παλάτι του Προέδρου. Κατόπιν πήγαμε στο Νέο Δελχί, όπου μπορεί κάποιος να διακρίνει την σαφή αγγλική επίδραση στην αρχιτεκτονική, στους κήπους. Μεταξύ των άλλων πήγαμε στον πρώτο ναό Μπαχάι της Ασίας, της νέας αυτής συγκρητιστικής θρησκείας, τον γνωστό ως ναό του Λωτού και στον μιναρέ Qutub τον πιο ψηλό σε όλη την Ινδία.

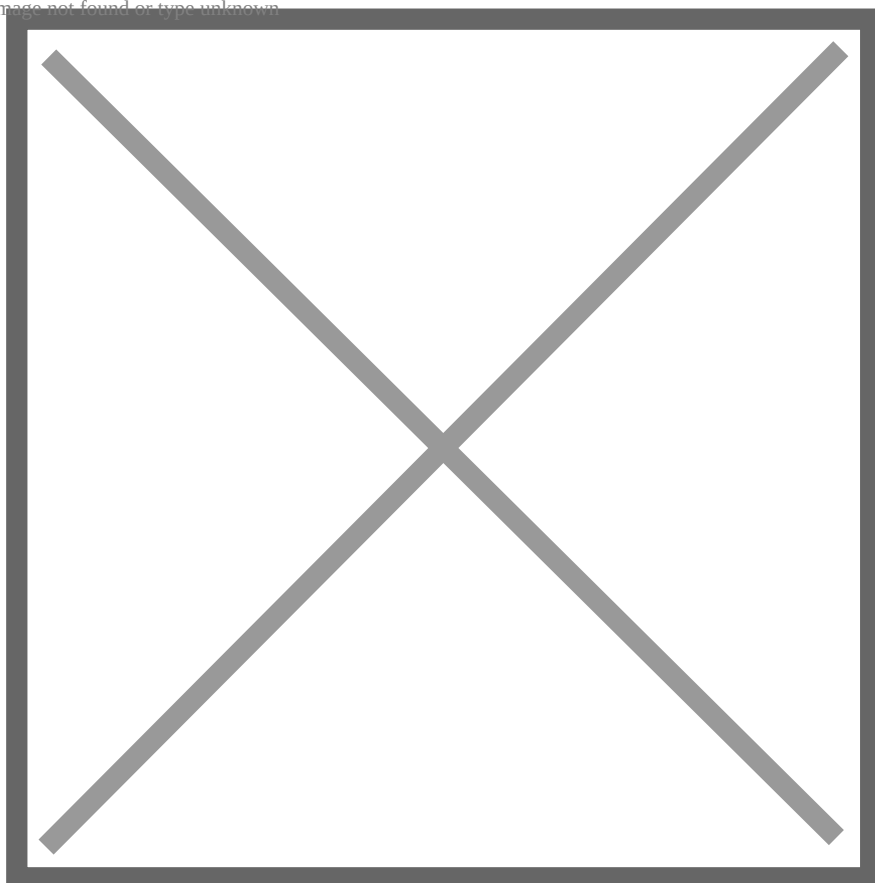
Image not found or type unknown

Στην συνέχεια επισκεφτήκαμε με την σειρά τις περίφημες αρχαίες πόλεις:

Udaipur, που ονομάζεται «η πόλη των λιμνών», η πιο γραφική πόλη του Ραχαζσάν, όπου επισκεφθήκαμε το παλάτι της πόλης με τον κήπο, τις τοιχογραφίες, τις εξαιρετικές κολώνες και το μουσείο του. Το βράδυ κάναμε μία βόλτα στην λίμνη Pichola και μείναμε στο ιδιωτικό παλάτι Jag Mandir κτισμένο από κόκκινο ασβεστόλιθο. Στην Udaipur ζουν κυρίως οι πλούσιοι Ινδοί σε πολυτελέστατα παλάτια κτισμένα μέσα σε λίμνες.

Image not found or type unknown

Jodhpur, όπου η ανάμιξη του παραδοσιακού και του μοντέρνου αντανακλάται από τα πολυάριθμά της παλάτια, φρούρια και ναούς. Εδώ επισκεφθήκαμε τον πύργο του Ωρολογίου, το Σαδάρ Μπαζάρ και το παλάτι Umaid Bhawan, που θεωρείται η μεγαλύτερη ιδιωτική κατοικία στον κόσμο, και την επομένη το μεγαλοπρεπές Mehrangarh, την παλαιά πρωτεύουσα του κράτους Marwar και το μαυσωλείο της βασιλικής οικογένειας.

Μετά πήγαμε στην Jaipur, «η ροζ πόλη της ερήμου», όπου για να φθάσουμε στην κορυφή του λόφου που είναι κτισμένο το φρούριο Amlur, η προηγούμενη βασιλική πρωτεύουσα, νοικιάσαμε κατά το τυπικό, ελέφαντες, στις πλάτες των οποίων καθίσαμε πιο άνετα απ' ότι περιμέναμε. Έπειτα επισκεφθήκαμε το Hawa Mahal, «το παλάτι των ανέμων», με τα 953 παράθυρα που έκρυβαν τα περίεργα βλέμματα των παλακίδων της αυλής προς την θορυβώδη πόλη. Επίσης το παλάτι Maharaj, το αστρονομικό πλανητάριο Jantar Mantar και τον ναό Birla.

[Συνεχίζεται]